

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010636
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8315010636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.02.2020, v trestnej veci proti obžalovanému I. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/197/2015 zo dňa 27.03.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného I. G., nar. XX.X.XXXX v K. nad Q., trvale bytom K. nad Q., X. č. XX/X, okres D.,

podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Humenné pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

1./ v presne nezistenom čase v jarných mesiacoch roku 2015 sa v mieste trvalého bydliska a to v rodinnom dome číslo XX/X v obci K. nad Q., vyhrážal svojej manželke I. G., že ak mu ona niečo spraví, tak ju zabije nožom a sekerou, ktoré mal od mesiaca október 2014 odložené v spálni pri posteli na zemi a dňa 20.04.2015 v poobedňajších hodinách, po návrate do miesta trvalého bydliska z pracovného turnusu z Českej republiky, zobral poškodenú I. G. do spálne, kde jej pod hrozbou zabitia nožom položeným v spálni na zemi povedal, že budú mať teraz pohlavný styk, kde takto u menovanej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

2./ dňa 26.08.2015 v čase okolo 11.00 hod. v meste Humenné sa pred obchodným domom Laborec vyhrážal svojej manželke I. G. zničením, zabitím, že nedožije do rána po tom, ako odmietla jeho návrh, aby na súde vypovedala v jeho prospech v konaní, kde vystupuje ako obžalovaný pre prečin nebezpečného vyhrážania a to voči jeho bratovi C. G., čím tak u menovanej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obž. I. G. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

1./ v presne nezistenom čase v jarných mesiacoch roku 2015 sa v mieste trvalého bydliska a to v rodinnom dome číslo XX/X v obci K. nad Q. vyhrážal svojej manželke I. G., že ak mu ona niečo spraví, tak ju zabije nožom a sekerou, ktoré mal od mesiaca október 2014 odložené v spálni pri posteli na zemi a dňa 20.04.2015 v poobedňajších hodinách po návrate do miesta trvalého bydliska z pracovného turnusu z Českej republiky, v spálni na zemi povedal, že budú mať teraz pohlavný styk, kde takto u menovanej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a

2./ dňa 26.08.2015 v čase okolo 11.00 hodine v meste Humenné sa pred obchodným domom Laborec vyhrážal svojej manželke I. G. zničením, zabitím, že nedožije do rána po tom, ako odmietla jeho návrh, aby na súde vypovedala v jeho prospech v konaní, kde vystupuje ako obžalovaný pre prečin nebezpečného vyhrážania a to voči jeho bratovi C. G., čím tak u menovanej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

lebo skutok nie je trestným činom.

Súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodená I. G. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaný a v neprospech obžalovaného aj prokurátor. Odvolanie prokurátora však nadriadený prokurátor vzal na verejnom zasadnutí späť, čo predseda senátu odvolacieho súdu vzal na vedomie. Predmetom odvolacieho konania tak bolo len odvolanie obžalovaného.

Obžalovaný v odvolaní a jeho dôvodoch predložených prostredníctvom zvoleného obhajcu v prvom rade poprel, aby sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie. Zápis o vzdaní sa odvolania v zápisnici o hlavnom pojednávaní označil za chybný a nepravdivý. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom o oslobodení spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. poriadku, teda že skutok nie je trestným činom. Z priebehu celého dokazovania na hlavných pojednávaniach pred prvostupňovým súdom pred vydaním uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 4To/28/17-327 zo dňa 28.12.2017, ktorým zrušil prvý rozsudok okresného súdu, ako aj na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.03.2019 totiž podľa jeho názoru vyplýva, že skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete podanej obžaloby, sa nestal. Prvostupňový súd v rámci doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.03.2019 síce doplnil dokazovanie o výsluch znalkyne z odboru psychológie G. J., avšak nevyrovnal sa správne s úplným vyhodnotením týchto dôkazov tak, ako mu to nariadil krajský súd vo svojom uznesení č. k. 4To/28/17-327 zo dňa 28.12.2017. Zo zápisnice na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.03.2019, na ktorom bola vypočutá znalkyňa z odboru psychológie G. J. C. vyplýva, že „manželka mala veľký motív manželovi ublížiť. Jej výpoveď ako svedka - poškodeného je tendenčná, účelová, v snahe poškodiť.....obžalovanému“. Naopak jeho výpoveď znalkyňa v skratke hodnotí ako vierohodnú a jeho vzťah k ženám ako štandardný a nenarušený. Zo zápisníc, ktoré boli vyhotovené OČTK, ako aj z výsluchov svedkov na hlavných pojednávaniach konaných pred okresným súdom vyplýva, že žiaden zo súdom vyslúchaných svedkov nevidel, aby sa vyhrážal manželke, resp. jeden svedok mal túto informáciu sprostredkovanú len z počutia (nepriamo). Z výpovedí svedka - poškodeného, teda manželky, badá rozporuplnosť a nejednotnosť pri opisovaní skutkového deja. Aj na otázky obhajcu pri vykonanom dokazovaní odpovedala rozporuplne a už vôbec nepotvrdovala výpovede v prípravnom konaní (poukazuje na zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 25.05.2016 str. 33, z ktorej podľa neho vyplýva, že poškodená v každej vete na otázky obhajcu odpovedá inak a rozporuplne. Jej výpoveď s jej výpoveďou v podanom trestnom oznámení a s výsluchom v rámci prípravného konania je úplne odlišná). Podľa neho naopak, z výpovedí svedkov (jeho synov) vyplýva, že dej, teda udalosti, ktoré prebehli pri prvom, ale aj druhom žalovanom skutku vnímajú úplne totožne a ich výpovede korešpondujú. Syn C. G., ktorý bol s rodičmi v inkriminovanom čase, teda pri druhom skutku obžalobného návrhu vypovedal, že „bol s rodičmi po celý čas a otec sa matke vôbec nevyhrážal.....“. Druhý syn, I. G. vypovedá, že sa mu práve matka vyhrážala, že „ak bude vypovedať proti nej.....tak brat skončí v detskom domove“. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 25.04.2016 podľa neho takisto vyplýva, že svedkovia, ktorí vypovedali na pojednávaní potvrdzujú, že on je skôr miernej povahy a nepočuli, resp. nevideli, aby sa poškodenej vyhrážal. Jeho priateľka vypovedala, že „počula od synov obžalovaného, že mama po obci Dlhé nad Cirochou rozpráva, že sa jej otec vyhrážal.....a že to nie je pravda. Práve naopak, poškodená sa vyhrážala jej, a to pred viacerými ľuďmi, ktorí to počuli. .... nezahody medzi manželmi boli z dôvodu, že poškodená - manželka vzala úvery bez vedomia obžalovaného na jeho meno a on ich musel splácať.“.

Prvý rozsudok okresného súdu, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania, bol uznesením krajského súdu (sp. zn. 4To/28/17 zo dňa 28.12.2017) zrušený a vrátený na nové prejednanie pre nedostatok dôkazov. Následne po vykonanom - doplnenom dokazovaní na okresnom súde bol síce oslobodený spod obžaloby, ale z dôvodu § 285 písm. b) Tr. poriadku, ktorý je pre neho ako obžalovaného nepriaznivejší. Zo záveru odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Humenné, ktorým bol dňa 27.03.2019 oslobodený spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. poriadku vyplýva, že závažnosť jeho konania bola nepatrná, a preto skutok, ktorého sa dopustil, nie je trestným činom. Súd síce pri aplikácii tohto ustanovenia aplikoval „materiálny korektív“ a prečin tak, ako bol kvalifikovaný obžalobou „prekvalifikoval“ na priestupok, avšak opomenul to, že k spáchaniu skutku, ktorého závažnosť je podľa konštatovania okresného súdu nepatrná, nedošlo. Súd totiž spáchanie skutku uvedeného v obžalobe pod bodom 1. a 2. vôbec nemá preukázané. Zdôraznil, že sa s týmto výrokom súdu nestotožňuje a nesúhlasí s oslobodením spod obžaloby v zmysle tohto ustanovenia zákona, nakoľko z celého prípravného konania vykonaného pred OČTK, ako aj z výsluchov svedkov na hlavných pojednávaniach konaných pred súdom podľa neho vyplýva, že skutok tak, ako je popísaný v obžalobe, sa nestal. Obžaloba nepreukázala, že skutková veta, resp. skutkový dej tak, ako bol uvedený v podanej obžalobe sa stal a z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že trestné oznámenie jeho manželky bolo tendenčné. Obžalobe sa vôbec nepodarilo preukázať, že popísaný skutkový dej prebehol. Dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavných pojednávaniach podľa neho svedčia o tom, že nikto z uvedených vypočúvaných svedkov (obaja synovia, jeho priateľka, jeho brat) nevidel a ani si nepamätá na to, aby vôbec došlo ku konaniu popísaného v obžalobe. Jedinú výpoveď, jeho brata, súd sám vo svojom odôvodnení rozsudku považoval za tendenčnú, a to pre dlhodobu narušené vzťahy medzi bratmi. V úplnom závere odôvodnenia rozsudku okresný súd ešte konštatuje, že „sama poškodená k 1. žalovanému skutku potvrdila, že obžalovaný sa jej nevyhrážal.....“. Na základe vyššie uvedeného sa preto domnieva, že okresný súd aplikoval pri jeho oslobodení spod obžaloby nesprávne ustanovenie zákona (právnu kvalifikáciu zákonného dôvodu oslobodenia spod obžaloby), kde ho mal na základe vykonaného dokazovania oslobodiť spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. poriadku, teda že skutok sa nestal. Poukazuje na to, že trestné konanie je ovládané zásadou kontradiktórnosti, v zmysle ktorej by mala byť dodržaná zo strany súdu zásada „rovnosti zbraní“ v konaní. Dodržanie tejto zásady je zárukou dodržania práva obžalovaného na spravodlivý proces. Súd vykonáva dôkazy, ktoré sú v neprospech obvineného, ale aj tie, ktoré svedčia v jeho prospech, a preto pri vyhodnotení týchto dôkazov by sa mal súd takisto zaoberať ich relevantnosťou a hodnotiť ich v súhrne. V prípade nejednoznačného preukázania viny obžalovaného musí súd v súlade so zásadou prezumpcie neviny oslobodiť obžalovaného spod obžaloby. Ďalej poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.11.2010 sp. zn. 5To/20/2010, v zmysle ktorého „je nevyhnutné, aby vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak.“. Podstata skutku je v trestnom konaní určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti opísanej v žalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. Z výsluchov svedkov na hlavných pojednávaniach vyplýva, že on sa skutku nedopustil. Túto skutočnosť podľa neho preukazuje aj potvrdenie zamestnávateľa poškodenej - P. Humenné, podľa ktorého sa poškodená v čase, kedy malo dôjsť k jeho spáchaniu, nachádzala v práci. Takisto výpovede synov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.05.2016 na okresnom súde preukazujú, že ich výpovede ohľadne „domnelého skutku“ sú totožné a popierajú jeho spáchanie. Z vykonaného dokazovania podľa jeho presvedčenia vyplýva, že podstata skutku tak, ako je popísaný v obžalobe, sa nestala, súd ju nemá za preukázanú. Konanie, ktoré je popísané v skutkovej vete sa vôbec nestalo, a preto nemohlo dôjsť ani k následku tohto konania. Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že ho ako obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodí, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je stíhaný.

Krajský súd ako súd odvolací sa v prvom rade zaoberal otázkou, či predmetné odvolanie obžalovaného bolo podané včas a či nebolo podané osobou, ktorá sa predtým odvolania vzdala. Pochybnosti vyvolala protokolácia v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 27.3.2019, podľa ktorej sa obžalovaný po vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku odvolania vzdal a to aj za osoby, ktoré by mohli v jeho prospech podať odvolanie. Takéto vzdanie sa odvolania však obžalovaný vo svojom odvolaní poprel.

Preto si odvolací súd prehral zvukový záznam o hlavnom pojednávaní z 27.3.2019 a zistil, že obžalovaný sa odvolania proti rozsudku skutočne nevzdal. Podľa zvukového záznamu po vyhlásení rozsudku a poučení o práve podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia, na otázku samosudcu, či je obžalovaný s rozsudkom spokojný tento uviedol, že je spokojný. Takýto prejav však nie je obsahovo totožný so vzdaním sa práva podať odvolanie v zákonom stanovenej lehote a nemôže mať tak ani účinky, ktoré Trestný poriadok v ust. § 312 ods. 1 a § 316 ods. 1 spája so vzdaním sa odvolania. V ust. § 312 ods. 1 Tr. poriadku sa vyžaduje, aby vzdanie sa odvolania bolo výslovné, čo znamená, že z vyhlásenia oprávnenej osoby musí jednoznačne vyplývať vôľa tejto osoby vzdať sa (t.j. nevyužiť) bez výhrad a úplne práva podať odvolanie. Nestačí iba prehlásenie o tom, že oprávnená osoba s rozsudkom súhlasí alebo je spokojná.

Keďže obžalovaný sa odvolania výslovne nevzdal a odvolanie podal na prvostupňovom súde dňa 9.4.2019 (posledný deň uplynul 11.4.2019), tak odvolanie ako oprávnená osoba podal riadne a včas.

Následne krajský súd na podklade takéhoto odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade je potrebné vytknúť prvostupňovému súdu, že v rozpore s § 327 ods. 1 Tr. poriadku nesplnil pokyny odvolacieho súdu vyslovené v zrušujúcom uznesení sp. zn. 4To/28/2017 zo dňa 28.12.2017, keď sa zákonným spôsobom nezaoberal podstatnými rozpormi vo výpovediach poškodenej a opätovne sa spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie.

V uznesení sp. zn. 4To/28/2017, ktorým bol zrušený predchádzajúci (odsudzujúci) rozsudok, krajský súd vytkol prvostupňovému súdu, že vinu obžalovaného založil na výpovedi poškodenej bez toho, aby sa zákonným spôsobom vysporiadal s podstatnými rozpormi v jej výpovediach a tiež so závermi znaleckého posudku z odboru psychológie znalkyne G.. C. J.. Súčasne zdôraznil, že ak svedok na hlavnom pojednávaní vypovedá v rozpore s tým, čo uviedol v prípravnom konaní, aby sa výpoveď z prípravného konania stala súčasťou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, musí byť zápisnica o jeho predchádzajúcej výpovedi postupom podľa § 264 ods. 1, 2 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaná a svedkovi musí byť daná možnosť, aby sa k vzniknutým rozporom vyjadril a vysvetlil dôvod ich vzniku. Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Krajský súd v uvedenom uznesení sp. zn. 4To/28/2017 poukázal aj konkrétne na niektoré rozpory v tvrdeniach poškodenej, ktorá vo svojom trestnom oznámení, ale aj v následnej svojej výpovedi uvádzala, že obžalovaný ju mal opakovane nútiť k suloži a v tejto súvislosti sa jej vyhrážať zabitím, avšak už dňa 09.11.2015 tvrdila, že to bolo len raz, a to v apríli 2015 a nemalo ísť o slovné vyhrážky, ale vyhrážanie malo spočívať v tom, že obžalovaný jej mal ukázať na nôž, ktorý mal mať v spálni pod stolíkom; zatiaľ čo poškodenej dňa 29.08.2015 tvrdila, že 25.08.2015 došlo medzi ňou a obžalovaným k orálnemu styku, avšak pod nátlakom, 09.11.2015 uviedla, že to nie je pravda, obžalovaný ju k ničomu nenútil, ona to tiež chcela; pokiaľ 28.08.2015 poškodenej tvrdila, že obvinený sa jej mal vyhrážať zabitím, ak nebude svedčiť v trestnej veci týkajúcej sa jeho brata v jeho prospech, dňa 09.11.2015 uviedla, že obžalovaného chcela len ponaťahovať, nechcela ísť na súd, vo veci týkajúcej sa brata obžalovaného vypovedala pravdu, no obvinenému povedala, že svoju výpoveď môže zmeniť a asi za to jej takto povedal (sa jej vyhrážal) s tým, že ona verí, že bratovi to nepovedal (nevyhrážal sa mu).

Po vrátení veci sa prvostupňový súd rozpormi vo výpovediach poškodenej zasa nezaoberal. Poškodenú I. G. síce na hlavnom pojednávaní opäť vypočul, ale postupom podľa § 264 ods. 1, 2 Tr. poriadku jej zápisnice o skorších výpovediach na vysvetlenie rozporov v nich nepredložil. Ignorujúc ust. § 268 ods. 4 Tr. poriadku dokazovanie ešte doplnil nezákonne vykonaným výsluchom G.. C. J., ktorú k znaleckému posudku nevypočul ako znalkyňu, ale len ako svedka s odôvodnením, že už bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov. Po takomto doplnení dokazovania prvostupňový súd opäť vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým však už obžalovaného neuznal za vinného v zmysle obžaloby, ale ho spod obžaloby oslobodil, lebo

skutok nie je trestným činom. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že výpovedi poškodenej neuveril, tvrdenia obžalovaného považuje za pravdivé a tak nemal za preukázané, aby sa obžalovaný manželke vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že napriek uvedeným chybám v konaní okresného súdu, sú splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci. Aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.10.2018, teda po vrátení veci okresnému súdu, poškodená I. G. oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní 25.5.2017 vypovedala v podstatných bodoch opäť rozporne, pričom vykonaný bol aj znalecký posudok z odboru psychológia G. C. J., ktorý bol za súhlasu obžalovaného a prokurátora (v súlade s jeho návrhom v obžalobe) prečítaný na hlavnom pojednávaní 25.5.2017 (a G. J. na hlavnom pojednávaní 14.3.2019 na záveroch písomne podaného znaleckého posudku len zotrvala). Vo všeobecnosti sa totiž nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, ale stačí len pochybnosť o tom, či sa stal.

Jediným usvedčujúcim dôkazom, o ktorý v predmetnej veci obžaloba oprela závery vine obžalovaného, je svedecká výpoveď poškodenej I. G.. Táto však priebeh skutkov nepopisovala vždy rovnako, ale podstatné body vo svojich výpovediach opisovala rozdielne. Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá dňa 25.5.2017 a 3.10.2018. Dňa 25.5.2017 k prvému skutku poškodená uviedla, že obžalovaný ju v poobedňajších hodinách nútil k pohlavnému styku tak, že ukázal na nôž. Naproti tomu na hlavnom pojednávaní 3.10.2018 najprv tvrdila, že keď sa obžalovaný vrátil 20.4.2015 z ČR, vtedy sa jej vyhrážal v spálni slovne, ale nôž tam nebol; následne už uviedla, že s obžalovaným mala dobrovoľný sex, ale bála sa; nôž tam nebol, ani sekera. K druhému skutku dňa 25.5.2017 najprv uvádzala, že sa jej obžalovaný vyhrážal, že keby svedčila v jeho prospech a keď nie, že sa rána nedožije; potom uviedla, že obžalovanému povedala, že nepôjde na súd svedčiť ohľadom veci s bratom, čo myslela vážne. Na hlavnom pojednávaní 3.10.2018 uviedla, že vtedy iba zo žartu povedala obžalovanému, že na súd svedčiť nepôjde, a tak jej povedal, že ju zabije, keď nepôjde.

Na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanej veci existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodenej) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je.

V prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodenej (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade je nepochybné, že svedecká výpoveď poškodenej takýmto presvedčivým a vierohodným dôkazom nie je. Okrem podstatných rozporov vo výpovediach poškodenej, jej tvrdenia nie sú potvrdené inými dôkazmi, ale naopak, sú inými dôkazmi spochybnené alebo priamo vyvrátené.

Odhliadnuc od výpovedí obžalovaného, ktorý konzistentne od začiatku trestného stíhania spáchanie stíhaných skutkov popieral, je potrebné poukázať predovšetkým na správu spoločnosti P. Slovakia s.r.o., na svedecké výpovede synov obžalovaného a poškodenej I. G. ml. a C. G., znalecký posudok z odboru psychológia, ale aj SMS správy poškodenej z doby pred podaním trestného oznámenia.

Poškodená na hlavnom pojednávaní tvrdila, že dňa 20.4.2015 ju mal obžalovaný nútiť k pohlavnému styku v popoludňajších hodinách (v prípravnom konaní uviedla, že to bolo okolo 14. až 15. hodiny). Podľa správy jej zamestnávateľa P. Slovakia s.r.o. však poškodená I. G. bola dňa 20.4.2015 na odpoľudňajšej zmene, ktorá trvala od 13.50 hod. do 21.50 hod. (s príchodom o 13.09 hod. a odchodom o 21.53 hod.).

Rovnako podľa syna obžalovaného a poškodenej I. G. ml. bola dňa 20.4.2015 poškodená na poobedňajšej zmene, na ktorú šla autobusom o 12.15 hod. a vrátila sa o 11. hodine. On s obžalovaným boli pozrieť pokazený traktor u kamaráta. Poškodená už s obžalovaným v spálni nespala. Dňa 26.8.2015 bol s obžalovaným a poškodenu v meste Humenné aj on a brat C., lebo šli kúpiť C. veci do školy. Stretnutie skončilo žiarlivosťným výstupom poškodenej, pri ktorom obžalovanému povedala, že pomsta bude sladká. Podľa svedka nie je pravdou, aby sa obžalovaný vyhrážal poškodenej.

V podstate zhodne ako svedok I. G. ml. vypovedal aj svedok C. G.. Ani on nevie o tom, aby sa obžalovaný vyhrážal poškodenej.

Pochybnosti o hodnovernosti tvrdení poškodenej vyvolávajú aj jej SMS správy adresované obžalovanému pred podaním trestného oznámenia. Trestné oznámenie poškodená podala dňa 28.8.2015. Dňa 26.8.2015 a 27.8.2015 poslala obžalovanému mnoho SMS správ, medzi nimi aj také, z ktorých je zrejma snaha uškodiť obžalovanému, napríklad „...uvidíš, čo sa bude diať a hlavne s ňou, použijem všetko...“, „... jak mi nezavolaš, bude ju polícia vyšetovať za zneužívanie maloletého a bude mať aj ona s políciou problémy a zažije čo nezažila“, „ty budeš v base, budem svedčiť...“, „odporný debil si, viac nič, pravdu má ten policajt, že si chuj dzignutý“, „ja na teba podávam trestné oznámenie za obťažovanie, že mi nedáš pokoja, stále mi vyvolávaš...“, „ešte dnes idem na políciu a všetko poviem, jak si si to pripravil, s ňou naplánoval, aby ste ma vyprovokovali, aby som jej napísala a chcel si, aby som svedčila na súde“, „dobře ste si to pripravili, len si s ňou čakal až pôjdem k prokurátorovi, ale ja to tak nenechám, polícia bude aj u teba“, „keď vojna, tak vojna...“.

Hodnovernosť tvrdení poškodenej výrazne znižujú aj závery znaleckého posudku z odboru psychológia. Podľa nich poškodená vystupuje dominantne, rada vedie, je konfrontačná, emocionálne nezrelá, labilná, ľahšie vzrušivá, s tendenciou k popudlivosti a manipuláciám. Chýba jej väčšia miera empatie, je viac egocentrická, sleduje svoj cieľ, nerada „prehráva“, dokáže sa vyhrážať a pomstiť sa. Niektoré záťažové situácie - hlavne problémy citového charakteru z manželského života - rieši zbrklo, nezrelo a neuvážene, čo ju môže dostávať do konfliktu s manželom, vyvolávať v ich vzťahu napätie a konflikty. Výpoveď poškodenej I. G. ku okolnostiam za akých došlo k posudzovanej trestnej veci sú podľa záverov znalkyne popísané účelovo, manipulačne, tendenčne v jej prospech. Sú líčené s dramatickým akcentom, pod vplyvom negatívnych emócií, ktoré k manželovi aktuálne pociťuje. Motívom jej konania je žiarlivosť a osobná pomsta, lebo „...neveru neodpúšťam!“ Psychický stav I. G. nevykazuje známky fyzického, psychického, sociálneho, ekonomického alebo sexuálneho týrania.

Naproti tomu v prípade osobnosti obžalovaného, znalkyňa okrem iného zistila, že v osobnosti obžalovaného nebola zistená priama súvislosť črt jeho osobnosti a charakteru trestného činu, z ktorého je obvinený. Nedá sa však jednoznačne vylúčiť, že pri konfliktoch hlavne s manželkou, v rozčúlení a hneve by mohol vysloviť niektoré slová neuvážene a nevhodne - bez rozmyslenia. Vzťah obžalovaného k ženám je vo všeobecnosti štandardný, nenarušený. Výpovede obžalovaného I. G. ku okolnostiam posudzovanej trestnej veci sú podľa znalkyne popísané v ťažiskových bodoch vierohodne, skutok sa mohol stať tak, ako ho opakovane popísal.

Pokiaľ obžaloba poukazovala na svedkov C. G., V. C. a C. E., tak žiaden z nich svedkom stíhaných skutkov, ale ani iných prípadov vyhrážania sa obžalovaného poškodenej, nebol. Uvedení svedkovia s obžalovaným dobre nevychádzajú a majú s ním spory. Ich výpovede nepreukazujú tie skutočnosti, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Pokiaľ aj brat obžalovaného C. G. tvrdí, že niečo o vzťahu obžalovaného a poškodenej počul, informácie mal mať od S. G., ktorá je nebohá, a tak ich nie je možné overiť. Pokiaľ sa informácie týkali I. G. ml., tak tento ich na hlavnom pojednávaní nepotvrdil. Za vyššie uvedenej

dôkaznej situácie ani skutočnosť, či niekto niekedy videl poškodenú so slnečnými okuliarmi, nemôže mať pre dokázanie viny obžalovaného žiaden význam. Je potrebné si totiž uvedomiť, že pri hodnotení viny páchatela v trestnom konaní znamená nedokázaná vina to isté, ako dokázaná nevina.

Za danej dôkaznej situácie, po starostlivom uvážení všetkých uvedených skutočností jednotlivo i v ich súhrne, nie je možné jednoznačne určiť, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Preto je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť alternatívu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

Správne preto prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť. Nezrozumiteľné je však použitie dôvodu uvedeného v § 285 písm. b) Tr. poriadku, pre ktorý prvostupňový súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, teda že skutok nie je trestným činom. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd konštatoval, že tvrdenia obžalovaného považuje za pravdivé, kým výpovedi poškodenej neuveril. Obžalovaný však poprel, aby sa skutky vôbec stali. Vzhľadom na toto zdôvodnenie mal preto prvostupňový súd obžalovaného spod obžaloby oslobodiť z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný [§ 285 písm. a) Tr. poriadku].

Keďže teda spáchanie žalovaných skutkov nie je nepochybné ani po starostlivom vyhodnotení všetkých dôkazov, odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom na to, že poškodená nárok na náhradu škody neuplatnila, nebol predpoklad ani pre to, aby ju súd s jej nárokom na náhradu škody postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal na civilný proces. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.